

Sygn. akt VI Gz 184/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SSO Beata Hass-Kloc**

SSO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: **asyst. sędziego Anna Grzebyk**

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu upadłościowym z możliwością zawarcia układu:

z wniosku dłużnika **W. Z. prowadzącego działalność gospodarczą w B. pod nazwą FIRMA – (...) (...)**

w przedmiocie wniosku syndyka masy upadłości M. O. o ustalenie ostatecznej wysokości wynagrodzenia na podstawie art. 165 ust. 3 pr. up. i n.

na skutek zażalenia upadłego na postanowienie Sądu Rejonowego Sądu Gospodarczego w Rzeszowie z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt V GUP 1/13/376

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu Wydziałowi V Gospodarczemu w R. – Sekcji ds. upadłościowych i naprawczych do ponownego rozpoznania,
2. oddalić wniosek upadłego o zwrot opłaty sądowej od zażalenia.

UZASADNIENIE

Dnia 1 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Naprawczych wydał postanowienie o zmianie postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku w stosunku do W. Z. prowadzącego działalność gospodarczą w B. pod nazwą Firma (...) na postępowanie układowe. W związku z powyższym w miejsce syndyka masy upadłości M. O. powołał nadzorcę sądowego w osobie P. K..

Dnia 6 sierpnia 2013 r. (data prezentaty) syndyk masy upadłości M. O. złożył wniosek o ustalenie ostatecznej wysokości wynagrodzenia w kwocie 20.000,00 zł powołując się na art. 165 ust. 3 pr. up. i n.

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy ustalił ostateczną wysokość wynagrodzenia syndyka masy upadłości M. O. w kwocie 10.000,00 zł.

W uzasadnieniu powyższego Sąd przytoczył treść art. 165 ust 3 pr. up. i n. oraz art. 162 ust 2 pr. up. i n. wskazując, że wynagrodzenie w kwocie 10.000,00 zł jest adekwatne do nakładu i czasu pracy syndyka.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem upadłego w całości. Upadły zarzucił naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 165 ust 2 p. up. i n., poprzez brak należytego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, co uniemożliwia jakąkolwiek weryfikację prawidłowości i zasadności przyznanego wynagrodzenia. Ponadto upadły zarzucił błędne ustalenie, że kwota 10.000,00 zł jest adekwatna do nakładu i czasu pracy syndyka. Upadły wniósł zatem o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku syndyka o przyznanie mu wynagrodzenia oraz o stwierdzenie oczywistego naruszenia prawa przez Sąd I instancji i w związku z tym nakazanie zwrócenia upadłemu opłaty sądowej od niniejszego zażalenia na mocy art. 79 ust 1 pkt 1 lit E ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W uzasadnieniu upadły wskazał, iż w jego ocenie treść uzasadnienia przedmiotowego postanowienia uniemożliwia kontrolę jego zasadności. Sąd Rejonowy bowiem w ogóle nie dokonał analizy wniosku syndyka o przyznanie wynagrodzenia, który opiewał na kwotę 20.000,00 zł. W ocenie skarżącego Sąd Rejonowy powinien ocenić żądanie syndyka pod względem jego nakładu pracy przy danej upadłości, czasu jej poświęconego, stopnia skomplikowania przedmiotu działalności upadłego, czy w końcu czynności podjętych przez syndyka pod względem ich rzetelności, celowości i prawidłowości, a tymczasem Sąd I instancji ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że przyznana kwota jest adekwatna do nakładu i czasu pracy syndyka, lecz nie wskazał co na ten nakład pracy się składa i ile czasu syndyk jej poświęcił. Ponadto Sąd Rejonowy nie uwzględniając w całości wniosku syndyka, nie podał dlaczego wynagrodzenie to obniżył, co także utrudnia ocenę zaskarżonego postanowienia. W tej sytuacji ani skarżący, ani Sąd II instancji nie ma możliwości odnieść się merytorycznie do ustaleń Sądu Rejonowego w powyższej kwestii i tym samym zweryfikować prawidłowość postanowienia.

Dodatkowo upadły zakwestionował wynagrodzenie syndyka ze względu na nierzetelność i niecelowość niektórych czynności syndyka, które były rażąco sprzeczne z uzasadnionym interesem zarówno wierzycieli jak i upadłego, co umotywował w dalszej części uzasadnienia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne w zakresie zarzutu braku należytego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia pozwalającego na merytoryczną jego kontrolę.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu tym bowiem przytoczył treść art. 165 ust 3 pr. up. i n. oraz art. 162 ust. 2 pr. up. i n i podał, że biorąc pod uwagę powyższe okoliczności kwota przyznanego wynagrodzenia jest adekwatna do nakładu pracy i czasu pracy Syndyka. Jednocześnie jednak nie podał i nie ustalił żadnych okoliczności, w tym pozwalających na stwierdzenie dlaczego kwotę 10.000 zł uznał za adekwatną do nakładu pracy i czasu pracy syndyka. Uzasadnienie orzeczenia, zgodnie z treścią art. 328 § 2 k.p.c., winno wskazywać podstawy faktyczne i prawne rozstrzygnięcia. Nie wystarczy wskazanie przepisu prawnego, na treści którego Sąd opiera się swoje rozstrzygnięcie, ale przede wszystkim należy wyjaśnić jak ustalony stan faktyczny przekłada się na wskazaną podstawę prawną. Analizowane uzasadnienie więc nie poddaje się kontroli instancyjnej ponieważ nie zawiera odniesienia do ustaleń faktycznych.

Dlatego też przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien odnieść się do przesłanek powołanych przez niego norm prawnych (art. 165 ust. 3 oraz art. 162 ust.2 pr. up. i n.), uzasadniając je w świetle poczynionych ustaleń, przeanalizować czynności dokonywane przez syndyka, uwzględniając ich rodzaj i czasochłonność oraz rezultaty dokonywanych czynności, uzasadnić tym samym na czym polegał nakład pracy syndyka, określając podstawy dla przyjęcia, iż przyznane wynagrodzenie istotnie odpowiada nakładowi pracy i czasowi pracy syndyka.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji w pkt 1 jednocześnie Sąd nie stwierdził oczywistego naruszenia prawa przez Sąd I instancji, a tym samym przesłanek dla zwrotu opłaty od zażalenia, zasadność wysokości przyznanego syndykowi wynagrodzenie zostanie poddana weryfikacji dopiero przy ponownym rozpoznaniu sprawy.